

AVIZ
referitor la propunerea legislativă privind
tichetele de vacanță

Analizând **propunerea legislativă privind tichetele de vacanță**, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.63 din 19.12.2003,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

I. Observații generale și de fond

1. Prezenta propunere legislativă are ca obiect de reglementare instituirea și acordarea tichetelor de vacanță salariaților încadrați prin încheierea unui contract individual de muncă. Totodată, se propune ca acordarea tichetelor de vacanță să se facă în limita prevederilor bugetului de stat sau, după caz, ale bugetelor locale, pentru unitățile din sectorul bugetar și pe limita bugetelor de venituri și cheltuieli aprobate, potrivit legii, pentru celelalte categorii de angajați.

Prin obiectul său, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare.

2. Raportat la obiectul de reglementare devin incidente prevederile art.111 alin.(1) ultima teză din Constituția, republicată, potrivit căreia solicitarea informării Guvernului este obligatorie, precum și cele ale art.15 alin.(1) din Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare și ale art.17 alin.(3) din Legea nr.189/1998 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, conform căreia inițiatorii au obligația de a prevedea sursele care vor acoperi golul de venituri sau creșterea cheltuielilor.

3. Semnalăm că, potrivit alin.(2) al art.33 din Legea privind Statutul funcționarilor publici nr.188/1999, cu modificările și completările ulterioare, funcționarul public are dreptul, pe lângă

indemnizația de concediu, la o primă egală cu salariul de bază din luna anterioară plecării în concediu, care se impozitează separat.

Drept consecință, sugerăm reformularea normei de la **art.1**.

4. Raportat la dispozițiile art.70 alin.(2) din Legea finanțelor publice nr.500/2002, cu modificările ulterioare, potrivit cărora este interzis instituțiilor publice de a efectua operațiuni de încasări și plăți prin băncile comerciale, se impune reformularea normelor de la **alin.(3) și (4) ale art.4**.

5. La **art.8 alin.(1)**, semnalăm că noțiunea de “comercializare” nu poate fi utilizată în ceea ce privește fapta salariatului de a înstrăina tichetele de vacanță, întrucât salariatul nu are calitatea de comerciant.

Dacă se dorește stabilirea drept contravenție a faptei salariatului de a vinde tichetele de vacanță, propunerea ar trebui să cuprindă o normă expresă prin care să se interzică această faptă, urmând ca în art.8 alin.(1) să se facă referire la consecința nerespectării acestei dispoziții. Precizăm că din redactarea actuală a propunerii legislative nu rezultă decât în mod indirect, din interpretarea art.2 alin.(4) lit.a), că tichetele de vacanță nu pot fi înstrăinate și că ele nu pot fi utilizate decât de către persoanele cărora le-au fost eliberate.

Totodată, precizăm că în cuprinsul proiectului nu este definită noțiunea de “unitate afiliată”, utilizată în art.8 alin.(1), astfel încât norma ar trebui reanalizată.

Semnalăm, de asemenea, că fapta care constituie contravenție, conform art.8 alin.(1), nu poate consta în “comercializarea contravalorii” tichetului de vacanță sau a unei fracțiuni din prețul acestuia, întrucât nu este posibilă comercializarea unei sume de bani. Propunem, de aceea, eliminarea din text a expresiei „contravalorii sale sau a unei fracțiuni de preț”.

Și prevederea conform căreia faptele constituie contravenții “dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni” este în dezacord cu definiția dată contravenției în Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor care prevede că fapta descrisă drept contravenție în actul normativ și prevăzută cu sancțiune contravențională nu poate fi decât contravenție, nimeni neputând, prin interpretare, să schimbe caracterizarea ei juridică. Tocmai pentru a elimina orice confuzie între contravenții și infracțiuni, prin ordonanța menționată a fost eliminată din definiția contravenției compararea pericolului social al acesteia cu cel al infracțiunii, iar prin Legea nr.180/2002 s-a introdus precizarea de principiu conform căreia “legea

contravențională apără valorile sociale care nu sunt ocrotite prin legea penală”. Ca atare, sugerăm eliminarea din text a acestei prevederi.

6. Pentru asigurarea unei formulări în acord cu practica legislativă în domeniu, propunem următoarea formulare pentru **art.9**, cu utilizarea denumirilor actuale ale fostului Minister al Muncii și Protecției Sociale și ale fostelor direcții generale de muncă și protecție socială județene:

“**Art.9.** - Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art.8 se fac de către personalul împuternicit al Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și al direcțiilor generale de muncă și solidaritate socială județene și a municipiului București”.

Semnalăm totodată că, în conformitate cu art.28 din Ordonanța Guvernului nr.2/2001, posibilitatea contravenientului de a achita, pe loc sau în termen de 48 de ore, jumătate din minimul amenzii trebuie prevăzută în mod expres în actul normativ. **Dacă** se dorește acordarea acestei posibilități în cazul săvârșirii contravențiilor prevăzute în propunerea legislativă, art.9 trebuie completat cu un alineat nou, cu următoarea redactare:

“(2) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la art.8 alin.(2), agentul constatatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.”

7. În ceea ce privește norma din **art.10**, referitoare la aplicarea, în completare, a legii-cadru în materia contravențiilor, precizăm că aceasta este Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, act normativ prin care a fost abrogată Legea nr.32/1968.

Pentru asigurarea uniformității în reglementarea domeniului contravențiilor, propunem ca în art.10 să fie utilizată formula consacrată în cazul normei de completare cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001:

“**Art.10.** - Contravențiilor prevăzute la art.8 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările ulterioare”.

II. Observații de tehnică legislativă și de redactare

1. Prezentarea temeiului legal al motivării proiectului în expunerea de motive este eronată, întrucât Legea nr.26/1967 a fost abrogată prin Legea nr.6/1992 privind concediul de odihnă și alte concedii ale

salariaților, care a fost, la rândul ei, abrogată prin art.298 alin.(2) poziția 6 din Legea nr.53/2003 privind Codul muncii. Întrucât sediul materiei privind concediile este Capitolul III din Codul muncii și având în vedere că, potrivit art.31 alin.(5) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, expunerile de motive la proiectele de legi se publică împreună cu actul normativ sau se prezintă pe internet, propunem ca prima parte a textului expunerii de motive să fie reformulat, cu trimiteri la reglementările existente în vigoare.

2. La art.2 alin.(2), este necesară redarea integrală a denumirii Ministerului Finanțelor Publice, sens în care propunem adăugarea după cuvântul "Finanțelor" a cuvântului "Publice".

La alin.(4) al aceluiași articol, pentru concordanță cu cerințele normelor de tehnică legislativă, este necesar ca textele de la **lit.c) - g)** să debuteze cu literă mică.

3. La art.4 alin.(1) partea finală, expresia “din prezenta lege” este superfluă, motiv pentru care propunem eliminarea acesteia din text.

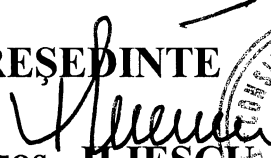
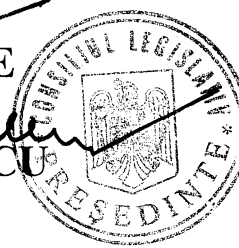
4. La art.6 alin.(3), pentru un plus de precizie și rigoare normativă, se impune redarea explicită a abrevierii "BNR" adică "Banca Națională a României".

De asemenea, **la alin.(5)** este necesară eliminarea expresiei “din prezentul articol”, ca fiind de prisos.

5. La art.7 alin.(2), pentru claritatea normei este necesar ca textul să debuteze astfel:

“(2) În condițiile prevăzute la alin.(1) și la art.6, salariatul ...”, eliminându-se astfel expresia “din prezentul articol”.

6. În concordanță cu cerințele normelor de tehnică legislativă, este necesar ca verbele să fie folosite la timpul prezent, nu la viitor. Este cazul expresiilor: “vor contracta”, “vor contribui” și “va vira” - art.4 alin.(1) și (3), “va emite”, “vor cădea”, “vor fi returnate” și “vor fi eliberate” - art.6 alin.(4), (5) și (6), “va elabora” - art.11.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București
Nr. *1836/23.12.2003*